

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
1662-09

meddelad i Stockholm den 30 december 2010

KLAGANDE

Werpisus Bygg & Fastighets AB, 556631-0099

Ombud: Advokat Sophia Lagerholm
Advokatfirman Delphi AB
Stora Nygatan 64
211 37 Malmö

MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Göteborgs dom den 15 januari 2009 i mål nr 3181-06, se bilaga

SAKEN

Inkomsttaxering 2004 samt skattetillägg m.m.

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten upphäver underinstansernas avgöranden och förklarar att Werpisus Bygg & Fastighets AB inte ska beskattas för utdelningen från Nymex BV.

Regeringsrätten beviljar Werpisus Bygg & Fastighets AB ersättning enligt lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. med sammanlagt 80 000 kr för kostnader i kammarrätten och Regeringsrätten.

Dok.Id 98353

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

YRKANDEN M.M.

Werpisus Bygg & Fastighets AB (*Werpisus*) fullföljer sin talan samt yrkar ersättning för kostnader i kammarrätten med 143 550 kr och i Regeringsrätten med 239 056 kr. *Werpisus* anför bl.a. följande. EU:s moder-dotterbolagsdirektiv (90/435/EEG) syftar till att undanröja kedjebeskattning av bolag. För svensk del sker detta genom bestämmelser i 24 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), IL. De innebär att utdelningar från dotterbolag undantas från beskattning, dvs. på det sätt som förutsätts i artikel 4 första strecksatsen. Enligt artikel 1.2 ska direktivet inte hindra tillämpning av sådana nationella bestämmelser som behövs för förebyggande av bedrägeri och annan oredlighet eller missbruk. Lundinregeln medger inte att det sker en prövning mot något skatteflyktssyfte i det enskilda fallet utan den är mekaniskt verkande. Vid en strikt tolkning enligt lagtextens ordalydelse skulle den i de flesta fall träffa utdelningar som inte kan leda till skatteförmåner. Regeln får därför en oproportionerlig verkan. Redan av den anledningen kan regeln inte motiveras av missbruksskäl såsom krävs enligt artikel 1.2. Regeln är därför inte förenlig med EU-rätten. En nationell skattebestämmelse som hindrar t.ex. den fria rörligheten av kapital kan inte tillåtas om den inte är motiverad av tvingande hänsyn till allmänintresset. Dessutom krävs att inskränkningen är ägnad att säkerställa att det eftersträvade ändamålet uppnås och att den inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta ändamål. Vad gäller begreppet tillskjutet kapital i Lundinregeln är kammarrättens analogi med den upphävda utskiftningsskattelagen inte relevant. Lagtexten i 24 kap. 18 § IL ger inte stöd för att kapitaltillskottet måste ha gjorts av någon som står i direkt ägarförhållande till det utdelande bolaget.

Skatteverket bestrider bifall till överklagandet och anför bl.a. följande. Lundinregeln infördes 1966 och långt innan det var aktuellt med svenskt EU-inträde. Frånsett redaktionella ändringar har den sett i princip likadan ut sedan dess. Regeln har således inte anpassats till moder-dotterbolagsdirektivet. Eftersom den är tillämplig även på utdelning från dotterbolag i andra medlemsstater måste det

Mål nr
1662-09

prövas om den omfattas av undantaget i artikel 1.2. Direktivet hindrar nämligen inte tillämpligheten av sådana nationella bestämmelser som behövs för förebyggande av bedrägeri och annan oredlighet eller missbruk. Genom Lundinregeln har lagstiftaren velat undanta situationer där någon förvärvar bolag som i princip enbart består av utdelningsbara medel, s.k. skalbolag. Regeln har som syfte att träffa vissa utdelningar där lagstiftaren anser att det finns en missbrukssituation. Den är tillräckligt precis för att enbart träffa de missbrukssituationer som avses. Den gäller i de fall förvärvaren inte får tillgångar av verkligt och särskilt värde för sin näringsverksamhet. Regeln är konstruerad så att den enbart blir tillämplig vid utdelning av de förvärvade vinstmedlen i det köpta skalbolaget. Den uppfyller därför villkoren för att omfattas av undantaget i artikel 1.2 i direktivet.

– Werpisus bör inte få ersättning för kostnader i kammarrätten. Den fråga som föranlett prövningstillstånd är om Lundinregeln är förenlig med moderdotterbolagsdirektivet och den har inte berörts av bolaget i kammarrätten. Vad gäller kostnader i Regeringsrätten saknas specifikation för ett advokatarvode om 203 306 kr. För ett annat om 35 750 kr finns en specifikation där det framgår att en stor del av arbetet gäller annat än den fråga som är föremål för prövning i Regeringsrätten.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Bakgrund

Werpisus förvärvades 2002 av AA och två bröder till honom. I maj 2003 blev AA ensam ägare av bolaget.

I oktober 2002 förvärvade Werpisus aktierna i AB Nyma Hushållsmaskiner (Nyma) från bröderna A för 773 000 kr. I januari 2003 såldes Nyma-aktierna vidare för 100 000 kr till Nymex AB, ett helägt dotterbolag till det av bröderna ägda nederländska bolaget Nymex BV, varefter aktierna i Nymex AB såldes till en extern köpare för ca 19 milj.kr.

Mål nr
1662-09

I oktober 2003 sålde bröderna A andelar i Nymex BV till Werpisus för drygt 13 milj. kr plus en rörlig del. Enligt årsredovisningen för Nymex BV för 2003 bestod bolagets tillgångar vid utgången av året av fordran på Werpisus och likvida tillgångar.

Werpisus redovisade i bokslutet per den 31 december 2003 anteciperad utdelning om 9 070 000 kr från Nymex BV. Skatteverket ansåg att Lundinregeln var tillämplig och beskattade Werpisus för utdelningen. Bolaget påfördes skatte-tillägg, nedsatt till en fjärdedel.

Lagstiftningen

Lundinregeln infördes 1966 (SOU 1963:52, prop. 1966:85). Syftet var att hindra transaktioner där aktier eller andelar i ett företag såldes till någon som utan beskattning kunde ta ut utdelning eller låta likvidera företaget. Fördelen för säljaren var att försäljningen inte beskattades alls eller betydligt lindrigare än om denne själv låtit dela eller skifta ut företagets medel. Regeln tog enligt förarbetena sikte på skalbolag och andra företag vilkas upplösning man kunde förutse redan i samband med att aktierna eller andelarna övergick till den nye ägaren (a. prop. s. 64).

Vid den aktuella taxeringen fanns Lundinregeln i 24 kap. 18 § IL. Liksom tidigare är innebörden att ett företag ska beskattas för utdelning om det förvärvar andelar i ett annat företag och det inte är uppenbart att det förvärvande företaget får en tillgång av verkligt och särskilt värde med hänsyn till sin näringsverksamhet. Detta gäller dock endast utdelning av sådana medel som fanns hos det utdelande företaget vid förvärvet och som inte motsvarar tillskjutet belopp eller inbetald insats. Utdelning anses i första hand ske av annat än tillskjutet belopp och inbetald insats.

EU-rätten

Moder-dotterbolagsdirektivet syftar till att eliminera kedjebeskattning när ett företag äger en viss andel i ett företag i en annan medlemsstat. Direktivet anvisar två alternativa metoder att hantera utdelning. En är att någon beskattning inte sker i den stat där det mottagande företaget hör hemma (artikel 4.1).

Mot bakgrund av artikel 1.2 i direktivet – som inte hindrar tillämpning av sådana nationella eller avtalsgrundade bestämmelser som behövs för förebyggande av bedrägeri och annan oredlighet eller missbruk – gjordes i förarbetena till IL bedömningen att det inte stred mot EU-rätten att Lundinregeln tillämpas också i förhållande till utländska företag (prop. 1999/2000:2 del 2 s. 321 f.).

Regeringsrättens bedömning

Kammarrätten fann att aktieförvärvet inte inneburit att Werpisus erhållit någon tillgång av verkligt och särskilt värde med hänsyn till sin näringsverksamhet och att utdelningen inte kunde anses motsvara ett tillskjutet belopp. Regeringsrätten gör i dessa delar samma bedömning som kammarrätten. Utdelningen täcks därför av ordalydelsen i 24 kap. 18 § IL (numera 24 kap. 19 §).

Direktivet hindrar inte att sådana nationella bestämmelser tillämpas som behövs för förebyggande av bedrägeri och annan oredlighet eller missbruk (artikel 1.2). Lundinregeln går här längre än direktivet eftersom den gäller också förfaranden där det inte kan anses förekomma oredlighet eller missbruk. Den omständigheten hindrar inte att Lundinregeln tillämpas när det faktiskt är fråga om oredlighet eller missbruk (jfr EU-domstolens dom i mål C-321/05 Kofoed, punkt 46, rörande fusionsdirektivet 90/434/EEG). Det har inte kommit fram att det i detta fall förekommit oredlighet eller missbruk som avses i direktivet. Därför, och då det av utredningen inte framgår att utdelningen skulle ha beskattats på annan grund, ska överklagandet bifallas.

Mål nr
1662-09

Werpisus har yrkat ersättning för kostnader i kammarrätten och Regeringsrätten. Ersättningen bör bestämmas till sammanlagt 80 000 kr för kostnader i de båda domstolarna.

Gustaf Sandström

Nils Dexe

Lennart Hamberg

Annika Brickman

Anita Saldén Enérus

Hanna Werth
Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. I

Föredraget 2010-10-06